

Pastýřský list o kráse kněžského povolání

Bratři a sestry,

když Ježíš Kristus začal své veřejné působení, vyvolil si skupinu mužů, kteří by byli svědky toho, kým byl, co prožil, učil a konal, a především jeho kříže i jeho vzkříšení. Svědectví těchto mužů se stalo trvalým a nezbytným základem naší víry i naší spásy. Od něj se pak s pomocí Ducha svatého odvinula existence církve a apoštolská tradice, tedy děj, jímž je od člověka k člověku a od pokolení do pokolení předáván Boží vztah k člověku. Nebýt toho, že Pán vyvolil a povolal apoštoly, neměli bychom s Ním dnes podíl.

Odtud nesmírný význam svátostného kněžství pro Boží lid a pro spásu světa. Sv. Jan Maria Vianney, farář arský, právem řekl: „Kněz sám sebe a své poslání přiměřeně pochopí až v nebi. Kdybychom to pochopili už zde na zemi, zemřeli bychom bázní Boží a láskou. (...) Kněžství je láskou srdce Ježíšova.“ Toto konstatování nemá nic společného s klerikalismem: vyjadřuje fakt, že sám Pán se svěřil do rukou nedokonalých lidí a učinil z nich spolupracovníky, bez nichž se nechce obejít a neobejde.

Sv. Lukáš vypráví, jak Ježíš vyšel na horu a celou noc se tam modlil k Bohu. Když pak nastal den, zavolal k sobě své učedníky a vyvolil z nich dvanáct, které nazval apoštoly (6,12–13). Evangelista tím naznačil, že povolání konkrétní osoby k apoštolské, kněžské službě vyrůstá ze vztahu, který pojí Ježíše s Bohem Otcem. Kristus je jediný pravý Velekněz, jemuž nebeský Otec svěřil úkol zvěstovat evangelium, posvěcovat člověka a vést společenství církve. A Ježíš se o toto své poslání dělí s druhými: s každým křesťanem, který má podíl na všeobecném křesťanském kněžství, a zvláště s tím, kdo přijal svátost služebného kněžství.

Povolání apoštolů, o němž čteme v Novém zákoně, je vzorem všech kněžských povolání, jež se od té doby v dějinách církve uskutečnila. Platí to i dnes. I k některým z vás, bratři, se obrací hlas Pána, který prochází kolem a říká vám: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí“ (Mt 4,19)! I některé z vás chce Ježíš ustanovit, abyste byli s ním a aby vás posílal kázat a odstraňovat hříchy a zlo ze života lidí (Mk 3, 14). I někteří z vás máte být „služebníci Kristovi a správci Božích tajemství“ (1 Kor 4,15), „pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního Syna“ (Sk 20,28).

Proto, milovaní, když dnes uslyšíte Boží hlas, nezatvrzujte srdce svá (Žid 3, 7–8; Žl 95,8)! Následujte Pána s odhodláním a radostí a věřte, že kněžství, ač nelehké a nevážené, je velmi, velmi krásné! Budete mít podíl na díle, jež koná sám trojjediný Bůh, budete rozdávat jeho vlastní život, protože do vašeho srdce, do vašich úst a do vašich rukou bude vložen. Budete mít podíl na Ježíšově ponížení i na jeho slávě. Budete zastupovat Boha mezi lidmi a lidi u Boha. Budete otcovskou oporou svým bližním. Máte-li za to, že vás k tomu Pán volá, obraťte se na kněze, jehož máte nablízku, a on vám poradí, co dále.

Závěrem se obracíme také na vás, maminky a tatínky, příbuzné a přátele mužů, kteří zaslechli Boží volání, a vybízíme vás: nebraňte jim v této životní cestě! Mějte před očima příklad Boha Otce, který „neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal“ (Řím 8,32), a Panny Marie, jež jednala právě tak, když povolání a poslání svého dítěte přijala a napomáhala mu. Také vaší velkodušnosti a modlitbě Bůh svěřuje své dílo spásy. Nezklamte ho!

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Ducha svatého s vámi se všemi! (2 Kor 13,13).

Vaši biskupové